SLAGRUTAN

Sommar 2022-2 SVENSKA SLAGRUTEFÖRBUNDET NR 106

Innehåll

3 Ordföranden har ordet
4 Föreningsinformation
5 Pigga pionjärer minns förbundets historia
6 Före detta ordföranden har ordet
7 Slagruteförbundets konvent i Ädelfors
8 Spåren vi lämnar bakom oss
13 Hundar kör hårt med sin inre kompass
13 Malmborg tar till orda om de dolda energierna
14 Hel i finska språket berättar om forntiden
15 Magkänslan visar rutgängaren vägen
16 Hergé och Kalkyls slagrutekonst fascinerar
17 Protokoll Slagruteförbundets årsstämma 28052022

Svenska Slagruteförbundet
info@slagruta.org
Plusgiro: 472895 - 2
www.slagruta.org
Organisationsnummer: 874001-1195

Styrelse och funktionärer

Hela styrelsen: styrelse@slagruta.org
Ordförande: Anne Björnberg, ordforande@slagruta.org
Kassör: Christina Eliasson, kassor@slagruta.org
Sekreterare: Eva Svensson, sekreterare@slagruta.org
Ledamot/medlemsregisteransvarig: Anita Elmerfeldt medlemsregister@slagruta.org
Ledamot/redaktör: Johan Eriksson, redaktor@slagruta.org
Suppleant: Dorothea Mumm
Webmaster: Agne Olausson, webmaster@slagruta.org
Materialförvaltare: Agne Olausson, materiel@slagruta.org
Valberedning: Ann-Marie Carlsson, Jörgen Larsson, Agne Olausson, valberedningen@slagruta.org

Omslagsfoto från slagruteförsöken på Gotland, 1982

Skicka material till Slagrutan: redaktor@slagruta.org

Manusstopp 2022:
- Höstnumret 25 augusti

Ansvarig utgivare: Anne Björnberg

För 2022 gäller
Medlemsavgift: 375:-/år
Efter 1 juli 200:-
Ungdomar under 20 år: 100:-/år
Familjemedlem (ej tidning): 100:-/år
Medlemsavg utanför Sverige: 475:-/år

Spåren vi lämnar bakom oss

David R. Cowan. Återgiven från Brittiska Slagrutan. Översättning: Sven-Åke Gunarsson

David R. Cowan är sedan länge medlem i Brittiska slagruteförbundet. Han är också en av författarna till boken "Ley Lines and Earth Energies". År 2011 belönades han med utmärkelsen The Billy Gawn Award.

Det är nästan 50 år sedan jag blev intresserad av att gå med slagruta. Som många andra prövade jag olika typer av slagrutehantverket: vattenenergier, linjeforskning, helande och hitta borttappade föremål med mera. En av de första och mest intressanta saker jag försökte lära mig var att följa de energispår vi människor och djur lämnar bakom oss. Jag lärde mig snabbt att det var bäst att bara använda en pekare i min dominanta hand. Jag sökte trots allt bara en våg, det var kontraproduktivt att använda pekarna i båda händerna för denna typ av arbete. När jag vandrande längs en landsväg noterade jag mycket hästgödsel på en plats. Med hjälp av ett litet "prov" i min vänstra hand fann jag snabbt att jag kunde stämma in på djurets energispår. Jag blev förvånad när min vinkelpekare styrde mig efter en bred sinusformad våg, det var inte vad jag hade väntat mig. Efter att ha följt spåret runt en sidoväg och några kilometrar vek det plötsligt av från vägen, runt ett hörn, mot en stängd grind, med en hästsadel på grinden och en häst som betade på fältet längre bort. Sedan försökte jag hitta spåret från ett kaninhål, vilket var väldigt lätt. Skillnaden mellan de två djurens energispår var vågens amplitud. Hästens var ganska bred och kaninens lite smalare, nästan hälften av kaninens kroppsbredd. Det verkade nästan som om djuren skär ut sina egna linjer genom etern och lämnade sina egna energispår. Amplituden för vågen visas i illustrationerna 1 och 2.

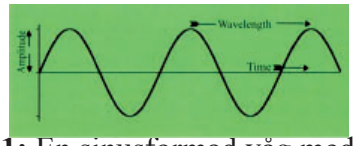

Illustration 1: En sinusformad våg med amplitud och våglängd. Amplituden på två följande vågor stämmer mot bredden på den personen eller djuret du följer.

Illustration 2: Den dubbla vågformen människor lämnar efter sig med sin vertikala komponent. Gay Underwood kallade dessa för "Track lines".

Vi följer en jägare

Nu var det dags att försöka hitta de energier som människor lämnar bakom sig. På Fowlis Wester, nära min hemstad Crieff i Perthshire, på en ensam landsväg, hittade jag en bil parkerad på en parkeringsplats. Energispåret kunde i det här fallet hämtas från förarens dörr, vidare runt till bagaget på sin bil och vidare över en stenmur. Detta var på våren med fläckvisa snötäcken på marken. Det var ganska enkelt för mig att följa den svävande energin som motsvarar fotspåren för ett stycke i snön tills jag kom till en bar fläck. Jag följde energispåret med min pekare tills jag kom till nästa plats med snö, där min pekare stämde med fotspåren, som försvann igen vid nästa barmark. Detta fortsatte i några kilometrar, tills jag gick längs vägen, utan några fotspår för att vägleda mig. Plötsligt vek spåret av till ett torrlagt stendike.

Nu tänkte jag att min pekare hade visat in mig på ett fullständigt felaktigt spår. Jag kände mig missmodig men när jag tittade över den närliggande stenmuren, så hittade jag flera hundra gevärspatroner. Jag hade lyckats följa spåren från den lokala skogsvaktaren, som precis där brukade tömma sina patronfickor.

Vandaler

Vid ett tillfälle blev flera butiksfönster i min hemstad sönderslagna. Det fanns ännu glassplitter kvar från de krossade fönstren. Sent på kvällen åkte jag till en av butikerna, ställde in mig på vandalens energifält, bara genom att röra med spetsen på pekaren vid platsen där han hade sparkat på fönstret. Sedan följde jag energin upp på High Street och in i en lokal pub. Men jag råkade följa spåret baklänges. Jag återvände till det krossade fönstret och plockade upp spåret igen, följde det vidare framåt in i en mörk gränd, en väg bredvid affärerna och vidare flera hundra meter in till ett hyreshus, uppför trappan och fram till en lägenhetsdörr, där det senare visade sig bo en okänd odåga. Det var två saker i detta som jag hade svårt att förstå i början. Den första var att om vandalen gick av trottoaren och en bil sedan hade parkerats där, så passerade linjeenergin rakt igenom bilen som om den inte fanns där. Nästa aspekt var vid en punkt mittemot ett hyreshus där formade linjen en cirkel, förmodligen var det där han hade stått och pratat med sin vän innan han gick hem.

Senare var det min tur. Min underbara lilla bil hade fått sina sidospeglar sönderslagna. Eftersom jag hade parkerat bilen en bit ifrån huvudvägen, på en plats där inte några personer normalt går, var det lätt att